

Aspecte istorice

Navigația pe Dunăre a început deja la începutul Evului Mediu. Cu plute cu supraconstrucție se mergea de la centrul de comerț cu lemn din orașul liber Ulm pe Dunărea în jos. Pe lângă lemn erau, începând cu veacul 13 și 14, pînă și barchent (o țesătură din in și bumbac, produs specific din Ulm) principalele mărfuri transportate. Mai târziu se transportau și alte mărfuri meșteșugărești, vin etc. În anul 1570 au fost chemați constructori de nave austriece numiți "Schoppermeister". Sub conducerea lor s-au construit vase cu vîsle cu viteză mai mare ca cea a plutelelor. S-a format o breaslă independentă a constructorilor de nave. Vasele noi au fost 5-8 m late și 15-30 m lungi. Din cauza adîncimii mici a fluviului nu aveau carenă, ci un fund plat. Din această cauză au fost numite "Plätten" sau "Wiener Zillen". Crăpăturile dintre scînduri au fost astupate cu mușchi ("geschoppt" cum se numea cu temenul tehnic). Locurile unde erau construite vasele se numeau "Schopperplätze". Cu aceste nave noi se dezvoltă nu numai transportul de mărfuri, ci și transportul de persoane, acum mult mai plăcut decît călătoria cu diligența. Mulți emigranți, patricieni bogați, diplomați (și Johannes Kepler) au intrprins călătorii pe Dunăre cu vasele din Ulm. În anul 1745 a călătorit Împăratul Franz I cu soția Maria Theresia cu mare suită pe 32 vase pompoase de la Ulm la Viena.

În anul 1683 au fost transportați 5000 soldați din regiunea șvabească Ulm spre Viena, oraș care era asaltat de Armata turcească. Începînd cu veacul al 18-lea pleca săptămînal cel puțin un vas pe fluviul în jos. Din cauza cursului regulat al navelor, acestea au primit denumirea de vase "Ordinari". Cele mai multe au fost la sfîrșitul cursului vîndute, de obicei la un preț dezavantajos; numai puține dintre ele veneau, trase de cai, înapoi la Ulm. Spre sfîrșitul veacului al 19-lea încetează navigația comercială din cauza avîntului transportului pe calea ferată. În anul 1897 a plecat ultima navă cu mărfuri din orașul Ulm. În veacul al 19-lea au fost denumite vasele din Ulm "Ulmer Schachteln", "Cutiele din Ulm" Expresia folosită, așa se spune, de un deputat din regiunea de la Neckar, în sensul diminuării importanței navelor. Meșterii constructori s-au opus și au cerut Guvernului să ia măsuri împotriva acestei defăimări. Denumirea de "Ulmer Schachteln", folosită la început ironic, a devenit între timp o noțiune calitativă, care a făcut Ulm cunoscut dealungul Dunării pînă la Marea Neagră.

SOCIETATEA PRIETENILOR DUNĂRII

În anii de după Primul Război Mondial au început cercuri de cetățeni din Ulm, de obicei cu luntre late de ei construite, sau cu luntre pentru petriș de construcție ușoară, să plutească pe Dunărea în jos, însă nu cu scopul de a face comerț sau navigație plătită, ci cu ocazii sportive sau distractive. Bărcile obișnuite din Ulm vestesc pe Dunărea în jos că ideea navigației pe Dunăre trăiește mai departe. Pionieri ai cultivării acestei tradiții au fost Emil Herbst, Karl Daibler, Julius Bürgers Otto Fischer și Georg Meyer-Keller, pentru a enumera aici numai cîțiva. După al Doilea Război Mondial uniunea liberă a prietenilor Dunării a fost transformată într-o societate statutară de folos obștesc. În acest statut stă scris că "scopul și conținutul este cultivarea sentimentului de dragoste pentru patrie prin menținerea vechilor tradiții din Ulm."

Cu ocazia multor călătorii pe Dunărea, începînd cu anul 1949, au fost luate nenumărate contacte și încheiate nenumărate prietenii. Mai ales după al Doilea Război Mondial au fost aceste contacte, care leagă popoarele dealungul Dunării, de mare valoare. Între timp avem legături strînse pînă la Marea Neagră cu orașe, organizații și multe persoane. S-au încheiat multe îmbucurătoare prietenii personale.